

V. Magnificat:

Sok jó dol-got cse-le- ked- tem én nék-tek, melyikért a-kar- tok

en-ge-met meg-öl-ni? (4.t.) † *

1. *(Keresztvetés)* †MAGASZTALJA * az én lelkem az /Urat.
2. És örvendezik az én /lelkem,* az én ödvözítő Iste/nemben.
3. Mert meglátta az ő szolgálójának alázatos/ságát,* és íme, mostantól fogva boldognak mondanak engem minden /nemzetek.
4. Mert nagy dolgot cselekedett énvelem a /Hatalmas,*és szent az ő /neve. *Ant.*
5. És az ő irgalmassága nemzetségről nemzet/ségre,* azokon, kik őt /félük.
6. Hatalmasságot cselekedett az ő /karjával,* szétszórta a gőgösöket szívüknek elbizakodottsága /által.
7. Letette a hatalmasokat a /székről,* és fölmagasztalta az alázato/sakat.
8. Az éhezőket betöltötte /jókkal,* és a gazdagokat üresen /küldte el. *Ant.*
9. Fölvette Izraelt az ő /szolgáját,* hogy ne felejtse irgalmas/ságát.
10. Miképpen megmondotta vala atyá/inknak,* Ábrahámnak és az ő ivadékanak mindö/rökké.
11. *(Meghajlás)* Dicsőség az Atyának és /Fiúnak,* és Szentlélek /Istennek.
12. Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön örökké. /Ámen. *Ant.*

Mi Atyánk ...

VI. Könyörgés és befejezés

Pap: Az Úr legyen veletek! *Hívek:* És a te lelkeddel!

(Ha nem pap vezet: Uram, hallgasd meg könyörgésemet! *H.:* És az én kiáltásom jusson eléd!)

Könyörögiünk! Mindenható, örökkévaló Isten, aki megtetted, hogy Megváltónk testet öltson magára és a kereszthalált vállalja azért, hogy alázatosságának utánzására az emberi nemnek példát adjon: engedd kegyes jósággal, hogy türelmes szenvedésének tanulságait magunkban megőrizzük, és megérdemeljük, hogy feltámadásában is részesek lehessünk. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten, mindörökkön-örökké. *Hívek:* Ámen.

E: Mondjunk áldást az Úrnak! *Hívek:* Istennek legyen hála!

Pap vagy vezető: A meghalt hívek lelkei Isten irgalmából békességben nyugodjanak.

Hívek: Ámen.

VESPERÁS A SZENVEDÉS IDEJÉRE

I. BEVEZETÉS

Isten, figyelmezz az én segítségemre! - Uram, siess megsegíteni engem!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, és mindörökkön örökké.
Ámen. - Dicséret neked, Krisztus, örök dicsőség Királya.

II. ZSOLTÁROZÁS

Én né- pem, mit tet-tem én el-le-ned? Vagy miben ártottam né-ked?

fe-lelj meg né-kem!

Zsolt. 109: (A kereszten trónoló Messiás alakja.)

1. Mondá az Úr az én /Uramnak,* *(leülünk)* Ül az én job/bomra.
2. Míg ellenségedet számollyá /teszem * a te lábá/idnak. 3. A te erődnek pálcáját kibocsátja az Úr /Sionból,* uralkodjál a te ellenségeid köze/pette.
4. Tenálad van az elsőség a te hatalmadnak napján a szentség /fényében,* magamból szültelek téged a hajnali csillag /előtt. 5. Megesküdött az Úr és meg nem /bánja,* Pap vagy te mindörökké Melkizedek rendje /szerint. 6. Az Úr áll a te jobbod /felől,* haragja napján eltapossa a kirá/lyokat. 7. Ítéletet tesz a nemzetek között, † a holttesteket halomba /gyűjti, * összezúzza fejüket a széles harc/mezön. 8. Útja közben a patakából /iszik,*' *(felállunk)* azért emeli magasra büszkén a /fejét. *(Meghajlás)* DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK,* ÉS SZENTLÉLEK IS/TENNEK. Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön örökké. /Ámen.

Antifona: Én népem ...

Zsolt. 110: (A megváltó szenvedéssel szerzett új szövetség éneke.)

1. Hálát adok neked Uram, teljes /szívemből,* *(leülünk)* az igazak tanácsában és gyülekeze/tében. 2. Nagyok az Úrnak /művei,* ismerjék meg őket mind, akik sze/retik. 3. Főnség és ékesség az ő /művében,* és igazsága megmarad örökkön /örökké. 4. Emlékezetet szerzett csodatetteinek az irgalmazó és könyörülő /Isten, * eledelt adott az őt fé/lőknek. 5. Megemlékezik az ő szövetségéről /örökké, * cselekedeteinek erősségét hirdeti az ő /népének.

6. Hogy nekik adja a hitetlenek örök/részét,* az ő kezének műve: igazmondás és igaz /ítélet. 7. Erősek mind az ő végzése/í, † szilárdan állnak minden /időkre, * hűségben és igazságban hajtja végre /öket. 8. Váltást küldött az ő /népének, * megparancsolta örökké az ő szövet/ségét. 9. Szent és rettenetes az ő /neve,* a bölcsesség kezdete az Úr fé/lelme. 10. Jól gondolkodnak mind, akik eszerint cselekednek, ** (felállunk) az ő dicsérete pedig megmarad örökkön /örökké. (Meghajlás) DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK,* ÉS SZENTLÉLEK IS/TENNEK. Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön örökké. /Ámen.

Antifona: Én népem ...

Zsolt. III: (A megváltott ember élete.)

1. Boldog ember az, ki az Urat /féli,* (leülünk) az ő parancsolatait igen /kedveli. 2. Hatalmas léssen magva a /földön,* az igazak nemzetsége megál/datik. 3. Dicsőség és gazdagság az ő /házában,* és az ő igazsága megmarad örökkön /örökké. 4. Az igazaknak a sötétségben világosság /támad: * Ó az Irgalmas, Könyörülő és /Igaz. 5. Jól léssen annak, ki könyörül és szívesen /ád, † az ő dolgait igazul /rendezi,* meg nem inog az mindö/rökké. 6. Örök emlékezetben léssen az /igaz,* nem fél a gonosz-hír hal/lástól. 7. Erős a szíve, mivelhogy az Úrban bí/zik, † bátor az ő /szíve,* azért nem retteg, mígnem meglátja ellenségeinek /bukását. 8. Osztogat, adakozik a szegények/nek, † az ő igazsága megmarad örökkön /örökké,* felemeltetik a feje dicső/séggel. 9. A bűnös látja ezt és harag fogja /el, † fogát csikorgatja és irigységben emészti /magát,* ** (felállunk) a gonoszok kívánsága semmivé /leszen. (Meghajlás) DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK,* ÉS SZENTLÉLEK /ISTENNEK. Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön örökké. /Ámen.

Antifona: Én népem...

III. Olvasmány és Responzórium:

Olvasmány: Iz 50, 6.7.

Testemet a verőknek adtam, s orcámat a szaggatóknak, / nem fordítottam el orcámat a szidalmazóktól és a reám köpdösőktől, / az Úr az én segítóm, // és tudom, hogy meg nem szégyenülök.

Közösen válaszolunk: Istennek legyen hála.

Vagy: Róm 5, 8-9

Ajánlja az Isten pedig nekünk az ő szeretetét, / mert amikor még bűnösök voltunk, Krisztus akkor halt meg értünk, / mennyivel inkább most, hogy megigazultunk az ő vérében, // megszabadulunk a haragtól oáltala.

Közösen válaszolunk: Istennek legyen hála.

Responzórium

Ragadd el a kard é- lé- től, ó Is-ten, az én lel-ke-met

V: S mi bennem e leg- drá-gább, az e-bek ha-tal-má-ból.

R.: ó Isten, az én lelkemet - Ragadd el...

IV. Himnusz és verzikulus:

1. Király zászlói lengenek, - villog titkával a kereszt, - rá testben fölfeszítettet, - ki minden testet alkotott.
 2. Szögekkel verve tagjai, - kinyújtva lába és keze, - itt függ a véres áldozat, - ki a megváltás ára volt.
 3. A lándzsa szörnyű vashegye - itten sebezte oldalát, - vérrel és vízzel áradott - lemosni bűneink sarát.
 4. Betellett Dávid jóslata, - amelyet egykor énekelt, - hirdetvén minden nép között: - „Fáján országol Istenünk!”
 5. Ó fényességes drága Fa, - király vérével bíboros, - te méltó törzsről származol, - hogy érintsd szent-szent tagjait.
 6. Te áldott, kinek ága közt - váltásunk díja lebegett, - te lettél teste mérlege, - s a poklot megrabolta fád.
 7. Szent kérged ont jó illatot, - ízéd a nektárt győzi le, - ezer gyümölcssel boldogan, - tapsolnak győztes karjaid.
 8. Üdvözlégy oltár, szent Kereszt, - melyen Ó dicsőn szenvedett, - rajtad az Élet halt halált, - s holtával szerzett életet.
- Meghajolva a szent Kereszt felé:*
9. Ó szent Kereszt, te egy remény, - a szenvedés szent idején - növeld a jókban javaid, - s töröld a bűnös vétkeiket.
 10. Háromságos nagy Istenünk, - dicsérnek téged mindenek, - kiket megvált a szent Kereszt, - vezérelj minket szüntelen! Ámen.

V: Ments meg engem, Uram a gonosz embertől!

R: Az álnok embertől szabadíts meg engem!